

Ár 2015, föstudaginn 6. febrúar, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Oddur Ólason.

Fyrir er tekið **mál nr. 79/2014:**

Dánarbú M
gegn
F.

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru dánarbú M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 20. júní 2014, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með tölvupósti nefndarinnar, dags. 24. júní 2014, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dags. 16. júlí 2014. Var bréfið sent sóknaraðila, með tölvupósti nefndarinnar dags. 17. júlí 2014, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum fyrir dags. 15. ágúst 2014. Engar frekari athugasemdir bárust.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar dags. 6. febrúar 2015.

II.

Málsatvik.

Þann 29. janúar 2003, var skuldabréf nr. X gefið út af A, til FF, upphaflega að fjárhæð kr. 1.250.000. Aðrir sjálfskuldarábyrgðaraðilar á umræddu skuldabréfi voru B og C.

Þann 22. apríl 2010, var eignum og skuldum bankans ráðstafað til FFF með ákvörðun Fjármálaeftirlitsins. F tók yfir réttindi og skyldur FFF, sbr. ákvörðun Fjármálaeftirlitsins, dagsett 5. mars 2011.

III.

Umkvörtunarefni.

Undir liðnum kröfur á kvörtunareyðublaði sóknaraðila til nefndarinnar er ekkert ritað. Undir liðnum kvörtun kemur eftirfarandi fram: „*Móðir mín dó þann 11. jan. 2014. Það er lán sem hún var ábyrg fyrir. Ég held það vanti upp á að lánið sé rétt útfyllt samkvæmt reglum Fjármálaeftirlitsins.*“ Undir liðnum rökstuðningur fyrir kvörtun er eftirfarandi tekið fram: „*Meðfylgjandi gögn sýna að hvorki staður né stund*

er á greiðslumati. Læt fylgja öll skjöl sem bankinn átti. Í greiðslumati segir að tryggt skuli að ábyrgðarmaður geti kynnt sér hvað felst í að gerast ábyrgðarmaður það hefur bankinn ekki gert, um var að ræða eldri konu sem nú er fallin frá.“ Loks kemur eftirfarandi fram í liðnum athugasemdir: „Við hefðum viljað fella niður ábyrgð.“

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði vísað frá.

Varnaraðili telur að ekki hafi verið lagt fram umboð frá öðrum erfingjum móður sinnar til málarekstursins en telja verður að krafa af þessu tagi verði að stafa frá dánarbúinu sjálfu til að komast að. Á hinn bóginn liggur fyrir að D, hefur fengið umboð erfingja til að koma fram af þeirra hálfu og í nafni dánarbúsins í samskiptum við aðra, sbr. 24. gr. laga nr. 20/1991, um skipti á dánarbúum o.fl. Í ljósi þessa telur varnaraðili að vísa verði frá kröfu sóknaraðila. Varnaraðili vísar framangreindu til stuðnings til úrskurða úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki frá 28. febrúar 2013 í máli nr. 146/2012 og frá 16. ágúst 2013 í máli nr. 3/2013.

Varnaraðili vísar enn fremur til 5. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtækja frá 8. júní 2000. Samkvæmt umræddri 5. gr. er það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns. Framlögð gögn sóknaraðila sanna ekki að hún hafi beint kröfum sínum að F og þeim verið hafnað.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að gildi sjálfskuldarábyrgða sóknaraðila á skuldabréfi nr. X gefið út af A, til FF.

Samkvæmt 5. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því viðskiptamaður lagði málið fyrir fjármálafyrirtæki. Markmið reglunnar er að sporna við því að mál séu borin undir nefndina án þess að fyrir liggi að ágreiningur sé um sakarefnið.

Sóknaraðili kveðst hafa borið málið upp munnlega við varnaraðila en af gögnum málsins verður hvorki ráðið að sóknaraðili hafi borið kröfuna uppi né að varnaraðili hafi hafnað kröfu sóknaraðila.

Gegn andmælum varnaraðila verður talið ósannað að hann hafi nokkru sinni hafnað kröfu sóknaraðila. Þegar af þeirri ástæðu verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila frá, með vísan til 5. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, á hendur varnaraðila, er vísað frá.

Reykjavík, 6. febrúar 2015.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Oddur Ólason